

4.

Til

De høje Lovgivningsmagter.

Under 16de August 1889 og 2den Januar d. N. tillod Jans Skibsrederforening sig at indsende Andragender til den højtærede Finansminister og den høje Rigsdag, gaaende ud paa, at Tolden paa Skibe maatte bortfalde og Skibsbygningmaterialier frigøres for Told, enten direkte, eller indirekte derved, at den for saadanne Materialier erlagte Told tilbagebetaltes, selv om Skibene forbleve dansk Ejenom. Man tillader sig herved at vedføje Genpart af de nævnte Andragender, og at henvise til de udførlige Motiver, der ere fremførte til Støtte for samme.

Det var en stor Tilfredsstillelse for hele den søfartdrivende Del af Befolkningen, og vakte levende Glæde paa mange Steder, da det høje Landsting ved 2den Behandling af det i November f. N. forelagte Udkast til en Toldlov enstemmig vedtog de af Toldudvalget stillede og af den højtærede Finansminister godkendte Forslag, som gik ud paa Opfyldelsen af de ovenomtalte Ønsker; man troede derefter at turde gøre sig begrundet Haab om, at ogsaa det høje Folketing vilde tiltræde Forslagene, hvorved Ønskeres Maal vilde have været naaet.

For en talrig Mængde af vore Medborgere var det derfor et tungt Slag og en overmaade stor Skuffelse at erfare, at de seneste politiske Begivenheder maatte føre det med sig, at der ikke udfommer nogen Toldlov i Aar; og Skuffelsen bliver saa meget større, naar der henses til de fra flere Sider faldne Udtalelser om, at man, da det nu gentagne Gange forgæves er forsøgt at føre en Toldrevision igennem, ikke i en nærmere Fremtid bør gentage Forsøget, fordi alene Forsøget medføre stor Uro, Usikkerhed og Vængstelse hos en talrig Del af Befolkningen, til stor Skade for mange Virksomheder.

Under disse Omstændigheder maa det tilgive os, om vi særlig rette vor Opmærksomhed paa en anden Mulighed, som aabner sig for vort Ønskes Virkeliggørelse, nemlig den, at Skibsfartstolden maatte blive gjort til et af de Kompensations Objekter, som kunne komme i Betragtning som Vederlag for Statens forøgede Indtægt gennem en Olskat; vi tillade os i saa Henseende at gøre opmærksom paa, at det Tab, som Statskassen vil lide ved Skibsfartstoldens Bortfalden, saa vidt det kan kendes ikkun vil beløbe sig til 250,000 à 300,000 Kr., og at f. Eks. ved at indskrænke Toldnedsettelsen for Stenolje til 1½ Ore pr. Bund i Stedet for som foreslaaet 2 Ore pr. Pd., vilde Statskassen omtrentlig saa Ekvivalent for Skibsfartstolden, især naar henses til, at Statskassen ved den forøgede Virksomhed paa Skibsværsterne og i Skibsfarten og Indbyggernes derved voksende Statterebne og Forbrug af toldpligtige Varer vilde saa rigeligt Vederlag for et muligt Tab ved for ringe Kompensation af Skibsfartstolden.

Vi have blot nævnet den omhandlede Kompensationsmaade antydningssvis, det er selvfølgelig muligt, at Kompensationen kan tilvejebringes paa en heldigere Maade end den nævnte.

Vi tillade os i Henhold til Ovenstaaende, og idet vi atter ere saa fri at henvise til Motiverne i de medfølgende Genpart af Andragender, ret indstændigt og indtrængende at bede den høje Regering og man høje Rigsdag om, at man ikke vil lade den foreliggende Lejlighed til nu at frigive Skibsfartstolden gaa ubenyttet hen, hvorved vort Haab i denne Retning efter al Sandsynlighed vilde være slaaet til Jorden i en uoverskuelig Fremtid.

All Virksomhed, som staar i Forbindelse med „De Danstes Vej til Ros og Magt“ har stedse kunnet glæde sig ved hele Befolkningens Sympati; vi udtale det Haab, at de høje Lovgivningsmagter maa føle sig opfordrede til nu i Gerning at lægge en saadan Sympati for Dagen.

3 Marts 1891.

(309 Understrifter.)